

Zygmunt Nikodem Wojciechowski

1905-1940

Absolwent Wydziału Mechanicznego z 1926 r., powstaniec śląski, zamordowany w Katyniu.

Urodził się 15 września 1905 r. w Sosnowcu. Był synem Antoniego i Walerii z d. Zielińskiej (kuzynem Antoniego Zielińskiego – absolwenta Wydziału Nawigacyjnego z 1924 r., a podczas II wojny światowej dyrektora Szkoły Morskiej w Southampton).

Należał do harcerstwa i Polskiej Organizacji Wojskowej, w 1920 r. ukończył Szkołę Handlową Polskiej Macierzy Szkolnej. Zgłosił się na ochotnika do wojska, ale po tygodniu zwolniono go ze względu na stan zdrowia. W 1921 r. wziął udział w II Powstaniu Śląskim.

Potem zdał egzaminy do Szkoły Morskiej w Tczewie. W 1927 r. został dyplomowanym oficerem mechanikiem okrętowym III klasy. Krótco pływał na linii Gdynia – Nowy Jork, bo powołano go do Kadry Marynarki Wojennej w Świeciu, skąd został przeniesiony do Dowództwa Floty w Gdyni, a później do Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej w Toruniu.

Po odbyciu służby wojskowej pracował od 1928 r. w Towarzystwie Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza SA jako specjalista badający materiały do budowy okrętów. Został mianowany podporucznikiem Marynarki Wojennej ze starszeństwem od 1 stycznia 1932 r. 1 października 1936 r. odwołano go do Biura Zaopatrzenia Kierownictwa Marynarki Wojennej – od tej pory był podwładnym szefa Służb Kierownictwa MW kmdr. Ksawerego Czernickiego (od marca 1939 r. kontradmirała).

Zmobilizowany do Floty Rzeszy w Pińsku, po inwazji ZSRR na Polskę 17 września 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli i osadzony został w obozie w Kozielsku. Jego nazwisko znalazło się na liście wywozowej 014

z 4 kwietnia 1940 r. Został zamordowany przez funkcjonariuszy NKWD w katyńskim lesie w kwietniu 1940 r. Miał 35 lat. W czasie ekshumacji wiosną 1943 r. jego zwłoki oznaczono numerem 3403.

Fot. muzeumkatynskie.pl

„Zygmunt pracował w Kierownictwie Marynarki Wojennej w Warszawie, potem na wysokim stanowisku w Katowicach. Mieliśmy cudownie urządzone mieszkanie i dość duże. Często gościł komandor Petelenz. Poza tym Tolek Zieliński – cioteczny brat Zygmunta i wiele innych osobistości”¹ – odpisała Edwardowi Gubałowi Alina Wojciechowska wzruszona, że po wielu latach los jej męża wciąż leży kolegom z tczewskiej szkoły na sercu. „Ładny to rys charakteru Pana, że po tylu latach kolega lat dziecinnych jeszcze wspomina swego przyjaciela”². Sama miała bardzo smutne i biedne życie, śmierć brata – partyzanta AK, cztery lata w obozie razem z matką, a potem, jako żona przedwojennego oficera, była fatalnie traktowana i źle wynagradzana za pracę”³.

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom II, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, Gdynia 1996; listy żony Zygmunta Wojciechowskiego – Aliny Wojciechowskiej do Edwarda Gubały, w zbiorach Sali Tradycji UMG; <https://katyn.ipn.gov.pl/kat/przedmioty-i-relikwie/dokumenty-z-dolow-smier/3635,WOJCIECHOWSKI-Zygmunt-Nikodem.html>; „Wojskowy Przegląd Historyczny” 1992, nr 1.

1 Listy żony Zygmunta Wojciechowskiego – Aliny Wojciechowskiej do Edwarda Gubały, w zbiorach Sali Tradycji UMG – D/2777, s. 103-105.

2 Ibidem.

3 Ibidem.